

Statskassen indbetale de Afgifter, der maatte være faldne, og ikke blot dem efter § 6, men ogsaa dem, der maatte falde efter § 5. Det er blot dette, der er Meningen med Vædringsforſlaget under Nr. 5. — Vædringsforſlaget under Nr. 6 gaar kun ud paa i § 9 at optage den Beſtemmelse, ſom i Folkethingets Forſlag findes i §. 4, nemlig om, at der fra Indenrigsministeriet ſkal udgives en Formular for Skibsbehandlingſliſten og den ſkriftlige Overenſtomſt. Det er allerede under Sagens tidligere Behandling blevet omtalt, at det vilde være i høj Grad lettende og henſigtsmæssigt, om der ved Indenrigsministeriets Foranſtaltning blev beſtændigtgjort en almindelig, for hele Landet enſartet Formular for diſe Forhyringskontrakter, ſom naturligviſ vilde kunne ventes at blive langt bedre affattede end de Formularer, der nu benyttes, og ſom ikke have nogen autoriseret Oprindelse. — Derpaa kommer Vædringsforſlaget under Nr. 7. Det er, kan jeg gjerne ſige, det andet vigtige Vædringsforſlag, ſom vi have tilladt os at ſtille; det angaar Ordningen af Forholdet her i Kjøbenhavn. Det er nemlig af de forſkjellige Kjøbenhavnske Autoriteter, der have yttret ſig om Sagen, faſtholdt ſom Noget, der krævedes af Handelens Interesser i Kjøbenhavn, at der bevaredes en Mand, ſom kunde med offentlig Autoriſation foretage Afregning og mægleri i opſtaaende Tviftigheder. Man har alſaa fra denne Side ment at maatte ſtille det Forlangende, at der her i Kjøbenhavn droges Omſorg for, at der var en ſøhyndig Mand tilſtede, ſom kunde paatage ſig dette Hverv. Naar Monſtringsbeſtyreren ſelv var en ſøhyndig Mand, havde man ikke Noget imod, at det overdroges til ham, men ſaa længe han ikke var det — og det er han ikke for Diebliffet — maatte man faſtholde, at der ved Monſtringskontoret blev anſat en ſøhyndig Mand, ſom kunde beſørge diſe Forretninger. For at ſikre ſig, at man hertil kunde faa en af de bedre og mere anſete Skibsførere, har Udvalget ment, at to Ting vare nødvendige, for det Forſte at hans Stilling ikke blev Monſtringsbeſtyrerenſ underordnet, idet man nemlig har ment, at, naar han ſkulde ſynke ned til kun at være en Kontorbetjent paa

Monſtringsbeſtyrerenſ Kontor, kunde det ikke ventes, at man vilde faa nogen af de bedre eller mere anſete Skibsførere til at paatage ſig dette Hverv, og dernæſt at hans Løn maatte faſtſættes nogenlunde rigeligt. Folke-thingets Forſlag gaar ud paa, at der til Honorar og Kontorholdſgodtgjørelſe ſkal kunne anvendes 1,600 Rd. aarlig; men da Udvalget ikke veed, og ikke tilnærmelsesviſ kan komme paa det Nene med, hvor Meget der vil gaa med til Kontorholdſgodtgjørelſe — det er rigtignok ſagt, at det ikke ſkulde være Meget, men vi have ikke kunnet komme til nogen beſtemt Foreſtilling derom —, ſaa have vi foretrukket i Overenſtemmelse med det Forſlag, der oprindeligt var fremsat af Regjeringsen, beſtemt at udtale, at Lønnen faſtſættes til 1,500 Rd. aarlig, og at den Forøgelse af Kontorudgifter ved Monſtringskontoret, ſom mulig kunde flyde af den hele Foranſtaltning, ſkal bevilges ved Finantsloven. — Endelig have vi under Nr. 8 opſtillet et Vædringsforſlag, der ligeledes angaar et af de vigtigere Punktter i Loven. Det er en Vædring, ſom gaar ud paa, at, ſaaſtremt Monſtringsbeſtyreren udenfor Kjøbenhavn maatte lide Tab i Indtægter ved denne Lov, ſkulde de derfor nyde Erſtattung. Udvalget har ganſke viſt ikke ment, at man kunde opſtille den almindelige Regel, at der tilkommer Embedsmænd Erſtattung for det Tab i Indtægter, ſom de kunne lide ved Forandringer i Sportellovgivningen; men paa den anden Side maa det dog erkjendes, at under ſæregne Forhold kræver Billighed, at en ſaadan Erſtattung ydes. Det er ikke blot, naar Tabet er forholdsviſ meget betydeligt, men det er navnlig i et ſaadant Tilfælde ſom dette, hvor det ved den nylyg ſtedfundne Anſættelse af Kontorholdet for de omtalte Embedsmænd er blevet taget i Betragtning, at de havde diſe Indtægter, at Udvalget antager, at det ikke kan gaa an nu, et Aar efter at Kontorholdet er anſat, at tage diſe Indtægter fra dem. Ganſke ville diſe Indtægter vel ikke forſvinde; men da dei gjøres til en frivillig Sag, om man vil oprette diſe Forhyringskontrakter eller ikke, kan der ikke med Sikkerhed gjøres Regning paa, at der vil indkomme noget Synderligt ad den Vej;